

# KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 28 Marca v. s. 1830 Roku.

## WIADOMOŚCI KRAJOWE.

### Projekt o Kadeckich Korpusach Gubernialnych.

§ 1 Korpusy Kadeckie Gubernialne ustanawiają się: 1) w Nowgorodzie, 2) w Tule, 3) w Tambowie, 4) w Połocku, 5) w Połtawie i 6) w Elizabetgradzie.

§ 2. Każdy Korpus zakłada się na 400 kadetów etatowych, podług osobnego etatu, który będzie potwierdzony.

§ 3. Celem Korpusów Kadeckich Gubernialnych jest wychowanie małoletniej Szlachty, tak tych Gubernii, w których się one zakładają, iako i sąsiedzkich, które bezpośrednio dzielą z niemi uczestnictwo w ofiarach na Korpusy Kadeckie Gubernialne.

§ 4. Zgodnie z tym celem, Korpusy Kadeckie Gubernialne przeznaczają się na edukacją małoletniej Szlachty:

*Nowgorodzki*—dla Gubernii: Nowgorodzkiej, Twerskiej i Pskowskiej. Do tegoż Korpusu wchodzi małoletnia Szlachta Jenerałów, Sztabów i Ober-Oficerów osad wojskowych w Gubernii Nowgorodzkiej.

*Tulski*—dla Gubernii: Tulskiej, Riazkańskiej, Włodzimierskiej, Orłowskiej i Kałużkiej.

*Tambowski*—dla Gubernii: Tambowskiej, Penzeńskiej, Simbirskiej, Woroneżkiej i Saratowskiej.

*Połocki*—dla Gubernii: Witebskiej, Mohilewskiej, Smoleńskiej, Mińskiej, Wileńskiej i Grodzieńskiej z obwodem Białostockim. Do tegoż korpusu wchodzi młodzież szlachezna Jenerałów, Sztabów i Ober-Oficerów osiedlenia wojskowego w guberniach Mohilewskiej i Witebskiej.

*Połtawski*—dla Gubernii: Czernihowskiej, Ekaterynostawskiej, Słobodzko-Ukraińskiej i Kurskiej. Do tegoż Korpusu wchodzi młodzież szlachezna Jenerałów, Sztabów i Ober-Oficerów osiedlenia wojskowego w Gubernii Słobodzko-Ukraińskiej.

*Elizabetgradzki*—dla Gubernii: Chersońskiej, Tauryckiej, Kijowskiej, Wołyńskiej i Kamieniecko-Podolskiej. Do tegoż Korpusu wchodzi młodzież szlachezna Jenerałów, Sztabów i Ober-Oficerów osiedlenia wojskowego w guberniach: Chersońskiej i Ekaterynostawskiej.

§ 5. Wszystkie w ogólności Korpusy nazywają się, Korpusami Kadeckimi tych miejsc, gdzie są ustanowione.

§ 6. Szkoła wojskowa Alexandrowska w Tule bierze nazwisko Tulskiego Alexandrowskiego Korpusu Kadeckiego, a Tambowski Korpus Dworzanski Korpusu Kadeckiego Tambowskiego.

§ 7. Gubernie, które ze swego położenia nie weszły do teraźniejszego projektu, a które ofiarowały summy na założenie wojskowych zakładów wychowania, przypisują się do korpusów:

*Kadeckiego Moskiewskiego*: moskiewska, kazańska, niżgorodzka, kostromska i wologodzka.

*Kadeckiego morskiego*, Estońska.

§ 8. Szlachta gubernii, dla których się ustanawiają korpusy kadeckie, ma prawo podawać do nich małoletnich swych synów na etatowe wakanse.

§ 9. Szlachta tych gubernii, które są przypisane do korpusów kadeckich moskiewskiego i morskiego, ma prawo w czasie przyjmowania kadetów, posyłać swe dzieci w stosunku do summy, która się otrzymywać będzie z procentów od wniesionego przez nią kapitału i nadal wnosić się ma-

iącego, kładąc na każdego w korpusie moskiewskim po r. 563 k. 87, a w morskim po r. 676.

§ 10. Szlachta tych gubernii wybiera dla umieszczenia w korpusie przed innemi dziećmi tej szlachty, która zajmowała się służbą Państwa i służbą z wyboru samej szlachty.

§ 11. Summa etatów korpusów kadeckich moskiewskiego i morskiego, która, przez takie przeznaczenie młodej szlachty na sumę dworzańską, w korpusach będzie się zostawała, nie idzie na wydatki, ale się obraca do Głównego Sztabu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Osad Wojskowych, na osobny kapitał dla założenia korpusów kadeckich.

§ 12. Przeznaczenie małoletniej szlachty do korpusów kadeckich moskiewskiego i morskiego bierze początek od roku 1830.

§ 13. Inne korpusy kadeckie podług tego projektu biorą swój początek w miarę przygotowania potrzebnego dla nich urządzenia.

§ 14. Uczynione przez Szlachtę do 1 stycznia 1829 roku ofiary, wynoszą:

a) w Guberniach, dla których zakładają się Korpusy, Nowgorodzkiego:

	Rubl.	Kop.
Nowgorodzkiej . . . . .	—	—
Twerskiej . . . . .	142,542.	34½.
Pskowskiej . . . . .	—	—
	142,542.	34½.

#### Tulskiego:

Tulskiej . . . . .	460,141.	19½.
Riazkańskiej . . . . .	182,581.	22½.
Jarosławskiej . . . . .	229,838.	48½.
Włodzimierskiej . . . . .	88,960.	54.
Orłowskiej . . . . .	63,466.	16.
Kałużkiej . . . . .	—	—

1,024,987. 60½.

#### Tambowskiego:

Tambowskiej . . . . .	114,969.	58.
Penzeńskiej . . . . .	65,487.	80½.
Simbirskiej . . . . .	32,163.	72.
Woroneżkiej . . . . .	207,035.	69.
Saratowskiej . . . . .	12,115.	61.

431,772. 40½.

#### Połockiego:

Witebskiej . . . . .	3,664.	99½.
Mohilewskiej . . . . .	—	—
Smoleńskiej . . . . .	17,305.	4.
Mińskiej . . . . .	100,620.	53½.

121,590. 53.

#### Połtawskiego:

Połtawskiej . . . . .	42,466.	85.
Czernihowskiej . . . . .	5,183.	74.
Ekaterynostawskiej . . . . .	17,742.	1.
Słobodzko-Ukraińskiej . . . . .	50,841.	4.
Kurskiej . . . . .	67,114.	84.

183,350. 48.

*Uwaga.* W guberniach: Połtawskiej, Czernihowskiej i Słobodzko-Ukraińskiej, Obywatele postanowili, oprócz tego wnosić corocznie na Połtawski Korpus Kadecki po 10 kop. z duszy rewizyjnej, co uczyni na rok do . . . . . 80,000.

#### Elizabetgradzkiego:

Chersońskiej . . . . .	29,170.	74.
Tauryckiej . . . . .	—	—
Kijowskiej . . . . .	252,217.	49½.
Wołyńskiej . . . . .	32,102.	13.
Kamieniecko-Podolskiej . . . . .	—	—

313,490. 36½.

b) *W Guberniach przypisanych.*

*Dla Moskiewskiego Kadeckiego:*

Moskiewskiej . . . . .	—	—	—
Kazańskiej . . . . .	112,892.	16.	
Niżehorodzkiej . . . . .	79,270.	71 $\frac{1}{2}$ .	
Kostromskiej . . . . .	65,159.	1 $\frac{1}{2}$ .	
Wotogodzkiej . . . . .	34,121.	21.	
	291,443.	10 $\frac{1}{2}$ .	

*Dla Morskiego Kadeckiego:*

Estoński . . . . .	30,660.	17.	
--------------------	---------	-----	--

§ 15. Dla zasilenia sposobow do założenia i utrzymania Korpusow Kadeckich Gubernialnych, obraca się summa, na Ministerium Woyskowe corocznie przeznaczająca się na utrzymanie Podchorążych 1, 2, 3, 4 i 5go Piechotnych Korpusow.

§ 16. Z założeniem każdego Korpusu kadeckiego ustaie w Korpusach Pieszach, podług tego projektu do nich przypisanych, przyjmowanie Szlachty na podchorążych i wydawanie summy na ich utrzymanie.

§ 17. Podchorążowie rzeczywisci, którzy wtenczas w półkach znaydowac się będą, zaspakajani będą przez Ministerium woyskowe na rachunek niekompletu Armii.

§ 18. Z przecięciem tym sposobem przyjmowania Szlachty do półkow, ci z nich, którzy dla wieku nie mogą weyść do Korpusow kadeckich, przeznaczają się do półku szlacheckiego, i sposobią się w nim do służby.

§ 19. Summa, na Podchorążych pięciu Korpusow wydająca się, wynosi 179,886 rubli 60 kop. i rozdziela się podług następującego wyznaczenia:

1go Korpusu Pieszego	35,977 r. 32 k.	} Na Korpus kadecki Połocki.
2go . . . . .	35,977 — 32 —	
	71,954 r. 64 k.	
3go . . . . .	35,977 r. 32 k.	} Na Korpus kadecki półtawski.
4go . . . . .	35,977 r. 32 k.	
		Na Talski Korpus kadecki.
5go . . . . .	35,977 r. 32 k.	Na Elizabetgradzki Korpus kadecki.

§ 20. Wszystkie summy, na założenie Korpusow w tym projekcie zamierzonych, nazywają się Kapitałami tych Korpusow kadeckich, którym są przywłaszczone.

§ 21. Wszystkie te kapitały, do zaprowadzenia Korpusow kadeckich, pozostają w Kassie Zachowawczej, lub w Izbach Powszechney Opieki, dla przyrostu z procentow.

§ 22. Wszystkie kapitały Korpusow kadeckich podług tego projektu, zostają w zawisłości Głównego Sztabu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Osad Woyskowych, który utrzymuje wierny ich rachunek.

Na autentyku własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.”

NIKOLA F.

St. Petersburg 1 lutego 1830 roku.

*Ukaz Rządzącego Senatu.*

O zaleceniu Rządow Gubernialnym, ażeby w oddawaniu Marszałków Gubernialnych pod Sąd, trzymały się Ukazu 24 września 1825 roku.

Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, na Powszechnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentow, słuchali zapiski ze dwóch spraw, co do zapytania: czy mają prawo Rządy Gubernialne same przez się oddawać pod sąd Marszałków Powiatowch, lub są obowiazane upraszać na to rozwiązanie Rządzącego Senatu, ponieważ ukazem 24 września 1825 roku i uzyskaniu peny rozkazano poddawać ich za poprzedniczmem rozwiązaniem Senatu? Rozkazali: Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, porównawszy obecny przedmiot z prawami, znayduie ze swojej strony, że zależące od władzy Rządow Gubernialnych, stopniowe środki uzyskania ze wszystkich nieposłusznych, sarkających, leniwych i zwłacza-

jących, na mocy 96 artykułu Urządzenia o guberniach, zamierzają między innymi nakładanie na nich peny, a jeżeli by się nie poprawili, oddanie takich pod sąd; lecz ponieważ względem naznaczenia pen od Marszałków powiatowch, wyszły osobne przepisy w Ukazach Rządzącego Senatu 1go Departamentu: 24 września 1825 i 25 lipca 1828 roku, z których pierwszym zaprzeczono Rządow Gubernialnym samym przez się nakładać peny na Marszałków Gubernialnych, a rozkazano przedstawiać o tém Rządzącemu Senatowi i oczekiwać jego rozwiązania; ostatnim zaś dozwolono wyjątku od tego prawidła tylko w zdarzeniu nałożenia peny na cały Urząd Szlacheckiej Opieki, i rozwiązano poddawać temuż, w liczbie innych Członków i Marszałków, bez przedstawienia Senatowi: zatem przyznając, zgodnie z opinią P. Ministra Spraw Wewnętrznych, iż z mocy pierwszego z tych ukazow, Rządy Gubernialne tym bardziej same przez się nie mogą oddawać Marszałków pod sąd kryminalny, któremu poddają się urzędnicy już po nałożeniu peny, iak jest ustanowiono w artykule 96 urzędzenia o guberniach, Powszechne Zebranie postanawia, przepisać wszystkim Rządow Gubernialnym i Obwodowym, ażeby w nakładaniu pen, na Marszałków Gubernialnych, równie i w oddawaniu ich pod sąd, trzymały się pomienionego ukazu 24 września 1825 roku; o clem podać do wiadomości przez Ukazy do miejsc Urzędowch, PP. Ministrów, Wojskowych Jenerał Gubernatorów, Wojskowych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, Jenerał Gubernatorów i Naczelników miast, a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań, przestać uwiadomienia. Marca 10 dnia 1830 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow Senatu.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 30 marca.

W tych dniach ma być nabyty plan za Wolskimi rogatkami, na którym będzie wybudowany dom dla Instytutu poprawy moralnie zepsutych dzieci. Będzie przy nim ogród i inne dogodne zabudowania.

— Wody na *Wisłę* tyle ubyło, że już widać izbice. Zaczęto pracować nad przywróceniem obudwu mostow między *Warszawą* a *Pragą*.

— Zalanie miasta *Kalisza* przez nagłe wezbranie rzeki, stało się przyczyną szkód niezmiernych; tak że i wszystkie nadbrzeżne wsi doznały tegoż nieszczęścia. Władze miejscowe iak najszybciej usiłowały nieść ratunek i pomoc. Kilku wybranych obywateli trudnią się zbieraniem składek, i już zebrali znaczne wsparcie dla nieszczęśliwych. Prawie we wszystkich sklepach miasta znaydowała się woda; w wielu uszkodzonych domach przez długi czas mieszkać nie będzie można. Dnia 18 b. m. woda zaczęła znacznie opadać, lecz dnia 20 znou woda nagle przybrała, przez co mosty przy rogatce *Stawiszynskiej* i na przedmieściu *Wrocławskim* zostały zerwane; śpieszna praca, nakazana od Władzy miejscowej, oddaliła niebezpieczeństwo, zagrażające zupełnem zniszczeniem miejsc przyległych. Tegoż dnia w chwili okropney trwogi, wypadli z czółna i utonęli: cięśla, mający żonę i 5ro dzieciak, tudzież czeladnik płócienniczy, trzeci człowiek pływający z nimi ocalał przez chwycenie się wierzby.

— Jeszcze dochodzą ciągle zasmucające wiadomości o kłeskach, iakie ponieśli właściciele przez tegoroczne zbyteczne mrozy i żarłoczność wilków. Umieszczamy w tej mierze wyjątek z listu pisanego ze *Zgierza*: „Nie wystawisz sobie, kochany przyjacielu, w iakiej tu wszyscy pozostaliśmy trwodze. Gromady zgłodniałych wilków, z otwartą paszczą, snują się po tutejszych okolicach. Wszelkie drogi, osobliwie przez lasy w porze szczególnie nocney, nader są niebezpieczne. Codziennie przywożą tu szczątki nieszczęśliwych ofiar, to jest: ręce, nogi lub poogryzane ze skóry i ciała czaszki. Niedawno troje ludzi dwóch mężczyzn i jedna

niewiasta, wyruszyli w pieszą podróż. Ukazała się zdoła gromada wilków. Nieszczęśliwi bronili się jak mogli; wszyscy ulegli smutnemu losowi. Znalaziono tylko jedną rękę silnie kiy trzymającą. Niedawno także widziano leżącego człowieka z wygryzionemi policzkami, przegryzioną gardzielą i z podartemi udami. Małe jedno dziecię porwali wiley i wlekli moie o wiorstę do lasu. Widzieli to rodzice, pośpieszyli z obroną; niestety zapóźno! gołe już tylko zostali koście. Nikt teraz już nie wyrusza bez strzelby. Boże! kiedyż ta kłęska przemienie!

— Ułubione wyiątki z Opery *Rossyniego Hrabia Orr* ułożone na piano-forte, polonez grany na zabawach wieczornych, skomponowany na piano-forte przez *L. Bienkowskiego*, wyszły w składzie muzyki *Klukowskiego*. (G. W.)

— Wczoray w teatrze *Rozmaitości* dana pierwszy raz nowa Komedyo-Opera *Piętnaście lat czyli życie lokaja*, przedstawia obraz ziego sługi i co go czeka w przyszłości. Publiczność to dzieło przyjęła z oklaskami. Żądano wiedzieć, kto jest jego autorem, oświadczone, iż autor *Popasu* i tem dziełem pomnożył repertuar teatru *Rozmaitości* (wiadomo, że jest oraz autorem *Intrygi w straganie, Gości nieproszonych i Bióralistów*). Obecni zadowoleni z wyborney gry *J.P. Niwińskiego* zaszczytali go przywołaniem, i takiegoż zaszczytu dostąpili wszyscy aktorowie grający w tem dziele. Żądano powtórzenia kilku spiewek, umieszczamy następującą:

Teraz, gdy się kredyt wzmaga,  
Każdy pożyczką sobie pomaga:  
Ten kryje czoło obcemi włosy,  
A tamci noszą przyprawne nosy.  
Nie jeden patrzy fałszywem okiem,  
Lub się okrągły wystanym bokiem,  
Z watanami chodzą tytkami,  
Sztucznie dobrze gryzą zębami,  
Doktorzy obcą krew w nas wlewają!

Oy! niechże tego nie pożyczają. —

— Szanowne Kwestarki jak zwykle przed Wielkąnocą, zaczęły już zbierać iatmużnę dla ubogich. (K. W.)

#### A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 15 marca.

Powódź, która stolicę tuteyszą dotknęła, pchodziła szczególniej z zerwania tamy przy szkole pływania, i była tak raptowną, iż mieszkańcy przedmieść nieubrani z łózek swoich ledwo zdotali się schronić na wyższe piątra, gdy niższe były już wodą napełnione. W koszarach iazdy na *Leopoldstad*, zaledwo trębacz zatrąbił allarm, gdy razem z końmi będącemi tam zaczął pływać. Utonęło 28 koni, inne sprowadzono na zgie piętro; huzary musieli się ratować pływaniem. Mieszkańcy Prateru szukali ocalenia swego na drzewach, na których po części w koszuli przez 48 godzin zostawali, nim można było dowieźć im żywności. (G. W.)

#### F R A N C Y A.

Paryż dnia 18 marca.

(z Gazety Warszawskiej).

Tuteyszy *Monitor* umieścił rapport Pana *Gourbeyre*, Kapitana okrętowego, o działaniach wyprawy Francuzkiej, zostającej pod dowództwem tego, przeciw *Madagaskaru* od dnia 16 października. Po bitwie przy *Tamatave* udał się wspomniany Kapitan z fregatą *Terpsichore* i z dwoma mniejszemi statkami do *Faulpointe*, gdzie się *Owasowie* oszańcowali, a zkad ze stratą 75 ludzi zabitych i 50 ranionych, zostali wyrugowani. Wojsko wyprawy liczyło 11 ludzi zabitych i 15 ranionych; między pierwszemi jest waleczny kapitan artylleryi morskiej *Schöll*. Dnia 28 października oddał się Kapitan *Gourbeyre* z *Faulpointe*, i dnia 3 listopada stanął przed *Pointe-à-Larrie*, gdzie nieprzyjaciel zajmował mocną warownię. Po zrobionym wyłomie, wyładowało wojsko nasze, i szturmem zdobyło warownię. *Owasowie* znieśli 115 ludzi poległych; ze strony zaś Francuz-

kiew było tylko 9 ludzi ranionych. Między dowódcą wyprawy a deputowanemi *Owasów* nastąpiła potém umowa, w której prawa Francyi uznano. Deputowani udali się do *Emitu*, dla przełożenia tey umowy Królowey swoiey. Zatwierdzenie iey miało nadeść dnia 31 grudnia. Tymczasem zaś wstrzymano kroki nieprzyjacielskie.

— Wieczorem dnia 16 b. m. *Xiążę Polignac* i Pan *Montbel* udali się do Króla Jmci, i z wielkiem podziwieniem Dworzan, obadwa Ministrowie, zabawiwszy tylko kilka minut, odiechali.

— Słychać, że Izby mają bydź przeniesione do *Orleanu*, i z tego powodu odroczone zostały do maia; nie masz żadney ustawy, któraby nakazywała, aby Izby odbywały swe posiedzenia w *Paryżu*.

— Dnia 20 —

*Izba deputowanych*. Dnia 19 b. m. po przeczytaniu protokołu sessyi z dnia 16 b. m. Pan *Royer-Collard* udzielił zgromadzonym członkom odpowiedź Króla Jmci na podany adres. Wkrótce potém, Minister spraw wewnętrznych podał Prezesowi zapieczetowane pismo, które obeymowało następujące postanowienie Królewskie, wydane dnia 19 b. m., a kontrasygnowane przez wspomniouego Ministra.

„*My Karol z Bożey łaski i t. d.* postanowiliśmy i stanowimy niniejszém: Posiedzenie Izb Parów i Deputowanych iest odroczone do dnia 1 września. Niniejsze ogłoszenie ma bydź udzielone Izbie Deputowanych przez naszych Ministrów Sekretarzy Stanu spraw wewnętrznych i morskiego.”

Prezes przeczytał potém Art. 4 Tyt. II urzędzenia z dnia 13 listopada 1814 w takiej osnowie: „Izba rozeydzie się natychmiast, gdy ogłoszenie nakazuje zamknięcie posiedzenia, odroczenie lub rozwiązanie Izby.” Poczém zgromadzenie natychmiast się rozeszło. (Powyższe postanowienie Królewskie podał *Xiążę Polignac* Izbie Parów, która podobnież natychmiast się rozeszła.)

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Deputacya, która dzisiay (d. 18) podała Królowi adres, składała się prócz Prezesa i czterech Sekretarzy z następujących osób: z *P.P. Tronchon*, *Saussac*, *Fleury*, *Paillard-Duclerc*, *Fontaine*, *Becquey*, *Vassal*, *Baron Lepelletier d'Aulnay*, *Wicehr. Lemerrier*, *Leon Leclerc*, *Laisne de Villeyeque*, *Roman*, *Baron Clarac*, *Baron Cressac*, *Hr. Choiseul*, *Hernoux*, *Humann*, *Wicehr. Fussy*, *Hr. Chabat*, *Margr. Vaulchier*.

— *Gazeta Francyi* uważa, że 221 głosów, które adres przyjęły, składały się widocznie z całej lewey strony, z lewego centrum i ze 30 deputowanych, którzy przeszli na stronę liberalną; gdyby ci ostatni, będąc obrani przez rojalistowskie zgromadzenie wyborcze, zostali rojalistami, natenczas adres byłby odrzucony. „Ztąd widocznie się okazuje, dodaje tenże dziennik, że zdanie wielkiej liczby zgromadzeń wyborczych, niesprawiedliwie będzie w izbie ogłaszane. Wszystkie skutki, iakieby ztąd wyniknąć mogły, gdyby Król okazał się mniej stałym, spadłyby zatem na głowy tych 30 rojalistów, którzy odpowiedzialni są za wszystkie przyzwolenia od r. 1828, i którzy bez starań prawey strony, przyspieszyliby upadek reprezentacyjney monarchii.

— Minister marynarki w mowie swoiey mianey na tajnem posiedzeniu izby deputowanych d. 16 b. m. oświadczył, że blokada Algieru kosztuje corocznie 7 milionow frankow.

— Rozchodzi się znowu pogłoska, że minister woyny otrzyma naczelne dowództwo nad woyskami, przeznaczonemi do wyprawy Algierskiej.

S Z W E C Y A.

Sztokholm dnia 2 marca:

Król Jmć wydał dnia 30 stycznia postanowienie, w skutek którego administracya spraw morskich oddaną została pod sąd, z powodu, iż przy zawieraniu kontraktu liwerunkowego z kupcem *Thelander* z *Karlskrony*, nadwężyła prawa Pana *Neumann*, który dawniey w tymże sa-

mym przedmiocie ugodził się był z rządem, i któremu termin kontraktowy jeszcze nie upłynął. Wydarzenie to, nieznanne w historii szwedzkiej, przez które jedna z najwyższych władz krajowych oddaną zostaje pod wyrok sądowy, jest najsławniejszym dowodem ścisłej sprawiedliwości w zasadach naszego rządu.

— Dnia 12 —

Miasto *Trondheim*, w Norwegii, doznało dnia 26 lutego wypadku o nieszczęścia. Między godziną 5tą a 6szą w nocy wybuchnął ogień u pewnego stolarza, i wkrótce silnym wietrze południowym tak się rozpowiast, iż w przeciągu 12 godzin zgorzało blisko 120 domów. Pogorzalcami są po części bogatsi kupcy. Zrządzona szkoda wynosi blisko milion talarów. Kilku ludzi życie utraciło.

(G. W.)

#### PORTUGALIA.

*Lizbona dnia 27 lutego.*

Dnia 25 b. m. oglądał *Don Miguel* kilka statków wojennych, stojących przy ujściu *Togu*, oraz zbrojownią morską i ludwisarnią, co, połączone zespisem milicyi, każe wnosić, iż obawia się uderzenia od strony morza, lubo ostatnie listy z *Rio-Janeiro* nic nie donoszą o wypłynięciu tamecznej eskadry. Dziś słychać, iż *Pan Mascarenhas* przywiózł bardzo ważne listy z *Brezylji* i zatwierdzenie pożyczki 2,000,000 funt. szterl. (80 milionów zł. pol.), na której wychodcy *Portugalscy* wielkie nadzieie zasadzają. *Margrabia Palmella*, mając tak znaczną sumę, wkrótce zapewne użyje wojska będącego na wyspie *Terceirze*.

— Słychać, iż *Anglia* weźmie wyspę *Terceirę* w zakład, przy czem jednak chce uznać *Cesarza Don Pedro* za władcę, dopóki tenże nie rozstrzygnie losu wychodców *Portugalskich*, którzy się tam udali. Jakkolwiek bądź, *Don Miguel* usiłuje śpiesznie wysłać posiłki do wyspy *S. Miguel*, gdzie rozeszło się wiele odezw, wydanych na wyspie *Terceirze*.

— *Don Miguel* kazał nareszcie zwrócić okręty północno-amerykańskie, zabrane przed wyspą *Terceirę*.

— Niedawno na łowach koń zrzucił *Don Miguel*, lecz bez szwanku.

(G. W.)

#### GRECYA.

List z *Ankony* pod dniem 4 marca wyraża: „Od kilku dni przejechało tędy kilku gońców, wysłanych z *Londynu* do  *Grecyi*, z listami urzędowemi do tamecznych Rezydentów *Mocarstw* sprzymierzonych. Słychać także o piśmie *Xiążęcia* *Sasko-Koburskiego*, w którym uwiadamia *Hrabiego Capodistrias*, iż przyjął uwiadomość udzielonego *Xiążęcia* *Grecyi*, i razem wzywa go, aby aż do przybycia jego (*Xiążęcia*) do *Grecyi*, kierował ciągle interesami krajowemi. Wojsko *Francuzkie* w *Morei* ma być powiększone.” (G. W.)

Dnia 19 stycznia obchodzono w *Eginie* roczną uroczystość przybycia *Prezydenta* do *Grecyi*. Szczególniejsza, że dzień ten jest zarazem dniem imienia tegoż *Hr. Capodistrias*.

Wszyscy *greccy* budownicy i rzeźbiarze wezwani zostali do ułożenia planu do pomnika, który ma być w ciągu bieżącego roku wystawiony walecznym *Missolungi* obrońcom. Wyznaczona od rządu *kommissya* zaimie się przetrząśnięciem tychże planów; ten, którego plan uznany będzie za najlepszy, otrzyma złoty medal, wartujący 1200 *phoenisow* (200 talarisow), drugi otrzyma srebrny medal i nagrody 300 *phoenisow*.

*Jerzy Mauromatis* mianowany został *Gubernatorem* wysp *Hydra* i *Spezja*.

#### WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Tak iak w *Warszawie* tego karnawału, w wielu znakomitych domach w *Paryżu* bywały

śniadania tańcujące i bale kostiumowe dziecięce.

— W *Londynie* wkrótce ukażą się nowe powozy parowe wynalazku *P. Gurney*. Każdy z tych powozów będzie miał po 6 kół i pomieści 23 osób; kurs takięj podróży ma być blisko o 5cią część tańszy, niż zwykła furmanka.

— W *Dowenszyr* w *Anglii* dostała nagle pomieszania zmysłów żona iednego z tamecznych obywateli, która w szaleństwie zamordowała własne dziecię, a potem sobie najokrutniejszym sposobem odebrała życie.

— Niedawno w *Kantonie Fryburskim* 2ch młodzieńców spotkawszy się, wszczęli rozmowę o sile ciała i zręcznem pasowaniu się, nakoniec nastąpiło między niemi doświadczenie: ieden z nich, chcąc użyć fortelu do zwyciężenia swego towarzysza, schwytał go za chustkę będącą na szyi i tak długo dusił, dopóki opierający się nie mógł przemówić słowa, przez co pozabawił go życia.

— Żegluga na *Elbie* już się rozpoczęła.

— Pod *Baharach* w *Niemczech* statek płynący z ładunkiem tłuczonych kamieni i z ludźmi, między którymi znajdowało się wielu młodych wyrobaków i dziewcząt, uderzywszy na *Renie* o skały nazwane *rogami*, rozbił się; tylko 3 osoby uratowały się, a 14tu ludzi wraz z właścicielem statku znalazły grob w głębi rzeki.

— Wdowa po zmarłym *Pułkowniku Pozzodi Borgo*, synowcu *Posła Cesarsko-Rossyjskiego* przy *dworze Paryzkim*, zakończyła niedawno życie.

— Jeden z malarzy *paryzkich* założył nader gustownie ozdobioną pracownię dla samych *Dam*, mających chęć uczyć się u niego malować i rysować.

— W *Metz* uwięziono człowieka, który krał konie, a zaprowadziwszy je do lasu zabił, i ściągnięte z nich skóry sprzedawał po 5 franków.

— Mówią, że *Hrabia Kapo d' Istrias*, *Prezes* rządu *Greckiego*, ustanowił order *Zbawiciela*; krzyż noszony będzie na wstędze błękitney z białemi brzegami.

— D. 18 b. m. puściła rzeka *Odra* pod *Wrocławiem*, zrządziwszy tylko małe szkody.

— Odebrane wiadomości ze *Szlązka* wyższego, są także zaspokajające; rzeka *Nisa*, która w przeszłych latach o tym czasie przez wylew znaczne zrządziła szkody, puściła teraz, wcale nie uszkodziwszy okolic nadbrzeżnych.

— Słychać, że do wyprawy *Algierskiej* przyłączy się korpus, składający się ze 100 młodych ochotników, którzy się własnym kosztem mundurować będą. Młodzieź ta ma być początkiem *Kawalerów* morza *szródziemnego*.

— Do *Wiednia* przybyły smutne wiadomości, że w *Państwie Austryjskiem*, nie tylko *Dunaj*, ale i inne rzeki nadzwyczajnie wezbrane, niezmiernie zrządziły szkody.

— W *Dowenszyr* w *Anglii*, 61 letni starzec wypadł oknem z drugiego piętra, spadając, trąciwszy o przeieżdżający powóz, został przy życiu, uszkodziwszy tylko cokolwiek nogę i rękę. Ten starzec miał 3ch synów i ci wszyscy przez podobnyż przypadek potracili życie.

— W *Kopenhadze* znajduje się 9cioletni chłopczyzna pozbawiony wzroku, który wyrabia różne maleńkie przedmioty z drzewa bez żadney obcey pomocy, sprzedając te fraszki przechodzącym, utrzymując za to swoich biednych rodziców.

(K. W.)

#### Prenumerata

Od dnia 1go następnącego *Kwietnia* odnawia się prenumerata kwartałowa na *Gazetę Kuryera Litewskiego*. Cena zwyczajna rubli 2 kop. 25.

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Litewskiego Wojennego Gubernatora*, *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler*.

w Drukarni Redakcyi,

DODATEK

Wilno dnia 28 Marca v. s. 1850 roku.

*Publiczna sprzedaż.*

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляется: что въ ономъ продаются съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Коллежскаго Секретаря Гаврилы Егорова сына Ивановича, состоящее Могилевской Губерніи Копыскаго Шовша въ деревняхъ: Церковище 36, и Рудня 59, а всего 95, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными по сѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года іюлія мѣсяца первый 22, второй 24, и третій 29 числа. Желающіе купить имѣніе сіе, могутъ являясь въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ присудивенное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедиторъ Осмоловскій.

1 Od Rady Opiekuńczej St. Petersburgskiej, CESARSKIEGO Domu Wychowania, niniejszém ogłosza się, iż w niej sprzedaje się z aukcyjnego publicznego targu oddany na ewikcyą, za uchybieniem terminu, nieruchomy majątek Sekretarza Kollegialnego Gabryela Jerzego syna Iwanowicza, położony w Kopyskim Powiecie Mohilewskiej Gubernii we wsiach: Cerkowiszcze 36 i Rudnia 59 razem 95 męskiej płci dusz, zapisanych w rewizyi 1816 roku, z narodzonymi po rewizyi, ze wszelką przynależną do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow terażniejszego roku miesiąca lipca pierwszy 22, drugi 24, i trzeci 29. Życzący kupić takowy majątek, mogą przybywać do Rady Opiekuńczej pomienionych dni na posiedzenie, i widzieć w niej sprzedającego się majątku inwentarz, kontrakt i formę sprzedażnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

1 Od Mohilewskiej Izby Powszechnej Opieki ogłosza się, iżby życzący kupić zapisany przez Radcę Dwora Szypniewskiego na korzyść zakładów Dobroczynnych majątek położony w Babinowieckim Powiecie w miasteczku Mikulinie z wsiami i z 545 obecnymi duszami ze wszelkiemi do nich przynależnościami i ziemią oceniony 53,488 rub. i rozdzielony na trzy schedy, przybywali do tej Izby na targi na terminy terażniejszego 1850 roku lipca 16go, 19go i 22 d.

Buchhalter Ciechański.

*Podrady.*

1 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi niniejszém wzywa życzących na targi w nim 14, 15 i 16 dnia następującego męca apryla odbyć się mające, na dostawę dla robot V. Dyrekcyi Windawskiej Wodney Komunikacyi do szluzow N. XVI i XVII kowalskich instrumentow, a mianowicie: młotow wielkich 6, małych 4, kleszczy wielkich 4, małych 4, fartuchow skórzanych 4, napilnikow 18 diuymowych 3, 14 diuymowych 3, nasiekow 3, zubit 3.

Sekretarza Pomocnik Masłow.

1 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi niniejszém wzywa życzących: z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami na targi w nim 31 terażniejszego marca i 1 dnia nastę-

pującego apryla męcow odbyć się mające, na dostawę dla robot IV Dyrekcyi Windawskiej Wodney Komunikacyi do 450 kubicznych sążni gliny, z przyjęciem taniej objawionych cen po 10 rubli za każdy kubiczny sążeń; iakowa dostawa i powinna być skuteczną na warunkach, które przy tychże targach objawionemi być mają.

Sekretarza Pomocnik Masłow.

1 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi, niniejszém wzywa życzących na targi w nim 31 terażniejszego marca i dnia 1 następującego apryla miesiący odbyć się mające, na oddanie dostawy dla 1 Dyrekcyi Windawskiej wodney komunikacyi skopkow żelaznych 32, faierek 16 i miechow małych 16, z przyjęciem taniej objawionych cen za skopki po 9 rub. faierki po 6 rub., i miechy po 18 rubli na asygnaty za każdy.

Sekretarza Pomocnik Masłow.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłosza się, iż w mieście Pińsku zamierzono wybudować drewniany lazaret z łaźnią, za sumę wyliczoną podług śmiety 7494 r. 54 k. asygnacyami; zaozém życzący podjąć się takowego pobudowania, zechcą przybywać na targi z prawnemi ewikcyami na pierwsze dwa terminy a mianowicie pierwszy 22 i drugi 25 apryla terażniejszego roku do Pińskiego Ziemskiego Powiatowego Sądu, a na trzeci ostateczny 28 dnia maia i na przetarg 29 dnia tegoż mca do Mińskiej Skarbowey Izby gdzie za przybyciem objawionemi będą życzącym: kondycye, śmieta i plan. Marca 21 dnia 1850 roku.

Mińskiego Rządu Gubernialnego Sekretarz Radzca Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Stożanaozalnik Siemienow.

1 Od Wileńskiej Izby Skarbowey ogłosza się, iż w niej znajduje się poieżnickiej kapitalney summy 1687 rubli 50 kop. srebr., na oddanie w pożyczkę od dnia 1go lipca terażniejszego roku na mocy prawney, dla pomnożenia przezeń edukacyjnego fundusza corocznie 6oio procentami od pomienionego dnia 1go lipca. Azatém życzący wziąć takową sumę sposobem pożyczki, zechcą przybyć w przyzwoitém czasie do tej Izby sami, lub wysłać pełnomocnikow, z pewną ewikcyą obeymującą 29 rewizyjnych męskiej płci dusz z nieruchomego majątku, o swobodności, zaświadczonych przez 2gi Departament Sądu Głównego tej Gubernii, w której się takowy majątek znajduje. Marca 26 dnia 1850 roku.

Gubernialny Podskarbi Lego.

Naczelnik Stoła Jan Abramowicz.

*Oświadczenie.*

1 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Ziemskiego powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego, pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Sądu roku tysiąc ośmset trzydziestego miesiąca marca 17 dnia,

w skutek podanej prośby i nastaley na oną rezolucyi stronie rekwirującej jest wydan.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego miesiąca marca piętnastego dnia.

Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim powiatu Mińskiego, oświadczenie imieniem JW. Faustyny z Bohuszewiczow Proszyńskiej Podkomorzyny Mińskiej, zanosi się w treści następney: majątność Wołockiewicz w Mińskiej Gubernii i powiecie leżąca, nie sprzecznie należy do dziedzictwa WW. Juliana i Józefa braci Iwanowskich, Barbary z Iwanowskich Sobeckiey i Antoniny z Iwanowskich Cieczotowey siostr, tudzież JW. Faustyny z Bohuszewiczow Proszyńskiej Podkomorzyny Mińskiej, która oprócz tego, że jest dziedziczką czwartey części ze stopnia ś. p. matki swey z Iwanowskich Bohuszewiczowey, nadto ieszcze na teyże majątności policza dekretem rekognoskowaney summy ośm tysięcy rubli srebrnych długu urzędową tradycją na całości teyże majątności opartej, a przez wyrażonych wyżej konsukcessorów corocznie procentującej się, stan taki rzeczy musi wkońcu przywieść uczestników majątności, albo do ostatecznego działu i odosobnienia kaźdey części, albo do zamiany tychże części za summy pieniężne, czyli do spłacenia onych, tak, iżby ieden lub więcey uczestników, zaięli w swoje dzierżenie i korzyść całą majątność, drudzy zaś zaprzestali na summach pieniężnych im zaofiarowanych od tych, którzy ziemski obiorą sobie w Wołockiewiczach majątek. Lecz do ukończenia interessu, bądź przez dział, bądź przez spłacenie potrzebny jest nieodbicie warunek, aby majątność przedmiot współdziedziczenie stanowiąca, aż do momentu rozbrania na części, albo ocenienia do spłaty trwała w pierwiastkowej swoiey całości i pierwiastkowym walorze, to jest: aby ci z uczestników, którzy oną tym czasem dzierżawią, przestali na pobieraniu zwykłych dochodów, ani pomniejszyli wartości niszczeniem puszczy, ani rozrywali całość odprzedawaniem ziemi. Rzecz ta tak jest z siebie widoczna, iż ci tylko mogą iey przeczyć, którzy bytu zasad słuszności i sprawiedliwości nieuznają, bo ieżeli w czwartey części, ledwo uczestnictwo do tego majątku mający posiadacz, zaymie się zawodzeniem i sprzedawaniem lasu, trzy inne pozostałe części na takim obrócie i wartość lasu i więcey iak połowę gruntu byliby utracili, lub co na iedno wypada, dochodzić przez process wynadgrozdenia z nadżywiającego zostaliby zmuszeni. Zagrożona dokonany już zdarzeniem przez nieprawne wyprzedanie na wieczność włok piętnastu puszczy, oraz wycinanie oney na inne przedmioty z krzywdą widoczną swoją zaczynaąc doświadczać JW. Faustyna z Bohuszewiczow Proszyńska Podkomorzyna Mińska w assystencyi męża swego czyniąca ostrzega niniejszym oświadczeniem wszystkie żyjące sobie nabywać, lub które już zawarły umowę o nabycie części lasu, lub ziemi ieszcze dotąd niepodzielonego między konsukcessorów majątku Wołockiewicz osoby, aby pierwsze nieplaciły summy umówioney, a drugie ustrzegły się zawodu i do żadnych o sprzedaż nieprzystępowały umów z wyrażonemi wyżej Julianem i Józefem bracią Iwanowskiemi, tudzież z WW. Sobeckiem i Cieczotami, gdyż przed nastaniem działu majątności Wołockiewicz, oni wszyscy

w ręku swoich sched nie mając ieszcze z myśli prawa Statutu Litewskiego, żadney w nim części wyprzedawać nieposiadają prawa, (u tego oświadczenia w protokule podpis następnny).

Faustyna z Bohuszewiczow Proszyńska.

Miński Ziemski Pisarz Tomasz Żołądz.

Zgodność świadczę Leonard Bartoszewicz Ziemski Pttu Mińskiego Regent.

Wolno drukować. 24 marca 1850 Michał Oczapowski Cenzor.

1. Niżej podpisany Plenipotent JW. Zofii z Hrabów Paców Hrabini Niesiołowskiej Generałowey Woysk Polskich, znajdując w Aktach Ziemskich Wołkowyskich pod rokiem 1829 nowembra 25 dnia przez W. Tomasza Rewieńskiego Regenta Granicznego Wołkowyskiego, w Imieniu JWW. Józefa i Hermana Hrabów Potockich, Doroty z Potockich Mołodeckiey, Pelagii z Potockich Xiężney Jabłonowskiej, oraz nieletnich Johanny i Leonii Hrabianek Potockich przez ich Oycy JW. Jana Aloizego Hrabiego Potockiego działających braci i siostr między sobą rodzonych przeciwko aktorce moiey zapisane Oświadczenie, samą niesprawiedliwością i krzywdzącemi JW. Generałowę Niesiołowską wnioskami napełnione, otwartą chęcią uszczerbku Jey sytuacji nacechowane, aby bezstronna powszechność zobustronnych remonstracyow sądząc o interessie przeświadczyć się mogła kto ma za sobą słuszność, oraz aby osoby interessowane niezawodziły się płonnie wystawioną nadzieją przez niniejsze wzajemne Oświadczenie następane czynię interessu wyjaśnienie: w tenczas kiedy ś. p. Rodzice JW. Generałowey Niesiołowskiej już z tego poschodzili śwata, brat iey rodzony JW. Ludwik Hrabia Pac był iedynym z prawa przyrodzonego i kraiowego, czuwać nad losem siostry pod odpowiedzialnością obowiązany opiekunem, który w roku 1801 wydając siostrę w zamęście Hrabii Felixowi Potockiemu i wypłaciwszy mu w gotowych pieniądzech 450,000 złotych posagu, wręczywszy oraz 50,000 złotych wartującą wyprawę, wziął zaraz od tegoż Felixa Potockiego reformacyino-zastawny 1802 ianuar. 20 w Sądzie Głównym Litewskim przyznany, podług nauki Prawa Statutowego artykułow 1 i 2 z Rozdziału 5 wniosek z sowitością, a wyprawę w pojedynczym szacunku wogóle 950,000 zł. na Hrabstwie Rosi dla oświadczaiącej się ubezpieczający dokument, który w oryginale przy sobie zachowawszy, dotąd ony ma w swoim ręku Powyższy dokument mieści w sobie warunek dla żony, wolnego łącznie z mężem pod życiem iego używania intrat z Hrabstwa Roskiego przychodzących, a po iego zgonie obięcia wswoią posesyą tegoż Hrabstwa, pobierania wszelkich dochodow i utrzymania tego majątku po czas i termin Statutem Litewskim zamierzony, to jest: dopóty dopóki sukcesorowie całej, dokumentem Reformacyino-Zastawnym ubezpieczoney i opisaney nie odłożą summy. O exystencyi tego zapisu wymieniwszy plenipotent JWW. Potockich w swoim wyżej datą wezwanym oświadczeniu skonkludować raczył, że ten zapis nie miał żadney exekucyi. Nierzetelność tey konkluzyi jest widoczna, bo tyle ile znaczenie onego w ową porę dozwalało, natychmiast w exeku-

cyą wprowadzonym został, gdyż żona łącznie z mężem przychodzących z Hrabstwa Roskiego intrat, aż do czasu odstąpienia onych sobie w zupełności używała. Następnie Felix Potocki nie tylko niemyślał nigdy o zruynowanie lub naruszenie Reformacyjno - Zastawnego zapisu (do czego nawet prawo ar. 17 z Roz. 5 byłoby nieprzełamana przeszkodą) owszem przyjaźnemi dla żony uczuciami powodowany, i szczerą intencją polepszenia iey bytu zajęty, naprzód chociaż dokument Reformacyjno-Zastawny w Głównym Sądzie przyznany, podług ar. 1 z Roz. 7 niepotrzebował do akt Ziemskich przenosu, on go jednak, pod stannością swego plenipotentia 1807 roku kwietnia 3, do akt Ziemskich Wołkowyskich przeniósł. Następnie dokumentem 1808 sierpnia 25 w Warszawie przyznanym, zrzekając się wspólnego właścicielstwa intrat Hrabstwa Roskiego, zapisem reformacyjnym dla siebie excypowanego, też całe Hrabstwo w dożywotnie władanie albo do czasu powtórzenia małżeństwa, żenie swoiey zapisał i natychmiast obeymować, wszelkie pożytki pobierać, i na swoię potrzebę podług upodobania szafować dozwolił. Przez ten zaś dokument nie tylko nie unżył pierwszego Reformacyjnego Zapisu (bo tego uczynić iak się wyżej rzekło nie miał wolności), owszem wyraźnie ony zatwierdził. To się widzieć daie; naprzód z samego wstępu dokumentu dożywotniego, którego takie są słowa „Ja Felix Potocki etc. chcąc dać dowód małżeńskiego przywiązania, oraz zapewnić spokojność ile iest w mocy moiey JW. JPanu Alexandre Zofii z Hrabów Paców Potockiey żenie moiey, w dopełnieniu opisu Reformacyjnego na majątności Rosi pod dniem 20 lipca 1801 roku uczynionego, przed Sądem Głównym Litewskim przyznanego etc. Rezonowanie więc JWW. Potockich, i wyjątek wyrazow z Dokumentu dożywotniego iakoby Felix Potocki bez odkładu summy reformą opisaney dozwolił successorom swoim przychodzić do Hrabstwa Rosi i one z pod possessyi Niesiołowskiey odbierać, żadnego skutku przynieść niemoże, i gdyż naprzód Felix Potocki nie miał prawa naruszać zapisu reformacyjnego zastawnego. Powtóre: nie miał takiej tentacyi, bo zajęty był pomnożeniem dla swey żony dochodu tyle ile było w iego mocy (iak sam wyraża). Potrzebie: nie poniżał zapisu reformacyjnego kiedy pisze, że owszem dopełnia ony czyli dodaie więcej dla żony niżeli reforma obeymowała. Jakoż w dalszym ciągu dozwolił wraz obeymować Roś i intraty na swoy pożytek pobierać, a w końcu po skończeniu się dożywotnia żony lub po ustaniu onego przez powtórzenie małżeństwa, dozwalaiać successorom za odkładem summy podług zapisu reformacyjnego zastawnego obiać Roś, natychmiast dla zniesienia wszelkich ztąd wyniknąć mogących obojętnościow, iakie dziś podobało się JWW. Potockim w oświadczeniu zarzucać, unieścił warunek i ostrzeżenie w słowach: „Zapis terażniejszy dożywotni nic uwłoczyć niema zapisom dawniey między nami nastalym” to iest reformacyjnym bo innych nie było i niema. Te wyrazy konkludują, że dokument 1808 sierpnia 25 w Warszawie przyznany, służył tylko dla żony Felixa Potockiego na dożywocie, że iest dopełnieniem czyli powiększeniem funduszow reformą niezajętych, oraz approbatą tegoż reformacyjnego zastawnego zapisu. Tym sposobem kiedy Felix Potocki

dał żenie swoiey dożywocie z approbatą reformy dokument dożywotni approbacyjny przeniesiony wraz został podług nauki prawa do akt Ziemskich Wołkowyskich z położenia dóbr właściwych i potem zaraz w tymże 1808 roku oświadczaiać się żona Felixa Potockiego wzięta do Rosi Intromissya. Intromissya takowa za dokumentem dopełniaiaćym i approbuaćym zapis reformacyjnego zastawnego iest razem dowodem possessyi i exekucyi tegoż reformacyjnego zastawnego zapisu, lecz nie na samych tylko prawnościach, owszem na publicznych faktach opiera się possessya JW. Niesiołowskiey i exekucya dokumentu reformacyjnego, gdyż JW. Niesiołowska od roku 1802 do 1808 pobierała wspólnie z mężem intraty z Rosi przychodzące, od roku 1808 kiedy mąż pozwolił w dopełnienie reformy całe intraty na siebie obracać, i na ten koniec obeymować Roś, wówczas wraz przez intromissya wzięta to Hrabstwo. Powtórzywszy związek małżeński chociaż utraciła dożywocie, została iednak do czasu odkładu całe summy dokumentem reformacyjnym opisaney i ubezpieczoney, na trwaiącey zastawney possessyi Hrabstwa Roskiego, i nieprzastała władać majątkiem reformacyjnym zastawnym, a żyiać w tę porę zupełnoletnia dziedziczka tego Hrabstwa znaiąc moc zapisu reformacyjnego zastawnego, i ważność exekwuiącey się za onym possessyi, takowemu władaniu nieczyniła przeszkody, równo z powtórzeniem zamężścia przez Generałowę niewpierała się w iey possessya, sobie oney przywłaszczać niechciała, i dla tego intromissyi na imie swoje niebrała, a więc mylnie wnioskuie strona przeciwna iakoby Generałowa iako matka siedziela na majątku swey córki, owszem iako matka na swey possessyi, i ze swych intrat utrzymywała córkę, która gdy sama przeciwko tej publiczney possessyi, nieczyniła zarzutow, successorowie iey tenże sam stopień reprezentuiać, daremne czynia do pokrzywdzenia Niesiołowskiey zabiegi, i kuszą się o iey sytuacją. Mimo tak płonne zarzuty szanuią owszem sami JWW. Potoccy prawną Generałowey Niesiołowskiey na Rosi zastawną possessya, kiedy od zgonu Izabelli Potockiey obok iawney chęci iey szkodenia, do odjęcia iednak possessyi, ani kroku uczynić nie smieli, bo znali że to byłoby bezskutecznym, a gdy tak prawną publiczną od momentu zamaż pójścia oświadczaiać się za Felixa Potockiego, pod iego życiem zaczęta, za czasow nieletności dzieci w obliczu ich opiekunow, a potem po dójściu do lat Izabelli Potockiey bez sprzecznie kontynuowana i dotąd trwaiąca widzieć się daie na Hrabstwie Roskim JW. Generałowey za zapisem reformacyjnym, zastawna possessya; próżno więc plenipotent JWW. Potockich zarzuca oświadczaiać się skwapliwość w zawładaniu Hrabstwem Roskim, daremnie chce wzbudzić w powszechności podziwienie iakim się to stało sposobem, kiedy Generałowa Niesiołowska nic nieuczyniła nad przepis prawa, i dokumentow sobie słuźących, pomawiać staraiać się JWW. Potoccy intromissya 1827 roku do Hrabstwa Roskiego iakoby pierwszykroć uczynioną i zaskarżoną. Skarżyć się każdemu wolno, ale skarga tylko słuszną bywa w obliczu prawa wysłuchaną; tu zaś całe przeciwnie, nieskarżył Felix Potocki wzięty w roku 1808 do Hrabstwa Roskiego za zapisami swoiemi Intromissyi, nieskarżyli opiekunowie, iego dzieci, ani zupełnoletnia

córka, exekwowanej possessyi na Rosi. Nacóż się więc przyda skarga Potockich na intromissyą 1827 roku która niczym więcej nie jest, iak tylko powtórny ogłoszeniem od dawna trwającego wwiązania za dokumentem Reformacyjnym. Czynią ieszcze wymówki JWW. Potoccy, dla czego oświadczająca się po zgonie męża niesporządziła i nieoprzysięgła inwentarza pozostałościow; w odpowiedzi na to dosyć jest zawiadomić powszechność o tém, o czem sami JWW. Potoccy dobrze są wiadomi. Że po zgonie Felixa Potockiego, żona iego przez podaną proźbę, zawiadomiła o tém wypadku urząd Szlacheckiej Wołkowyskiej Opieki, do której obowiązku sporządzenie inwentarza należało, lecz zdarzona wojna temu przeszkodziła, że później opieka sporządziła ten inwentarz przez delegowanego urzędnika, a iak żyjąca wtenczas aktorka i dziedziczka Potocka, ani uprzednio iey opiekunowie, niepotrzebowali usprawiedliwienia iuramentowego, tak też Generałowa tego niedopełniła. Lecz na to dosyć będzie czasu, a ci do kogo ruchomość pod zapis reformacyjno zastawny niepodchodząca należy, mogą bydź nadto pewni że z tego powodu niedoświadczą straty, bo JW. Generałowa Niesiołowska na każde prawne wezwanie, okazać pozostałość, i oną usprawiedliwić oprzysiężeniem jest w gotowości. Tak pomówiwszy JWW. Potoccy zapisy Generałowej Niesiołowskiej posługujące, i za onemi czynnie exekwującą się zastawną, dotąd przez nikogo nieporuszoną possessyą, przystąpili z kolei do interessow w Królestwie Polskim załatwianych, żadnego stosunku z Hrabstwem Roskim ani z zapisami niemających, a w tym skarżą: że Generałowa Niesiołowska należąca do rady familyney w Królestwie Polskim, wyiednała zezwolenie na zdjęcie kapitału dziecinnego i onym niewiadomo iak obróciła, że inne kapitały na swoje przeniosła imię, że pałac w Warszawie sprzedała. Skarga powyższa jest dowodem porywczosci do pomówienia, i niewiadomości o rzeczy, gdyż naprzód: iedną tylko summę Plewakowską z upoważnienia opiekunow dzieci, zdjęła Generałowa Niesiołowska. Opiekunowie zaś niedali pierwey takowego upoważnienia, aż się przekonali, że matka wiele własnego na interessa dziecinne awansowała funduszu, przydzie więc czas kiedy Generałowa Niesiołowska dowodami przeświadczy, iż więcej iak trzy razy tyle ile zdjęła summy Plewakowskiej, awansowała własnych pieniędzy w zastępstwie córki, za interessa iey massy zresztą żadnych summ na swoje imię nie przeniosła. Lecz zapewnie JWW. Potoccy mówią o tych summach które zeszy Felix Potocki w bonifikatę zdjętych, i na swoje potrzeby obróconych kapitałow swey żony, przez iey rodzoną ciotkę s. p. Woiewodzinę Chomińską zapisanych, przekazał. Odebranie więc przekazanych summ, niemoże bydź poczytywanym za niewolne obcey własności na swoje imię przeniesienie, i w tym właśnie domierzaią JWW. Potoccy widoczną krzywdę. Co zaś do sprzedanego pałacu w Warszawie, ta sprzedaż na mocy wyrokow Trybunału Mazowieckiego i Sądu Appellacyjnego dokonana, a pieniądze upotrzebione przez tenże Trybunał, na opłatę długow hipotecznych; zarzut więc powyższy jest dowodem niewiadomości o tém, oczem mają JWW. Potoccy ochotę rezonować na krzywdę Generałowej Niesiołowskiej. Wypisawszy przeto powyżey zrefutowane skargi, Plenipotent JWW. Potockich konkluduje: „Że gdy kredy-

torowie Felixa Potockiego nieodbierając satysfakcyi, przeprowadzają konwikcyę i tém narażają Potockich na mnogie koszta; żeby więc realnym i prawym wierzycielom Felixa Potockiego, można domierzyć satysfakcyą, żeby iednocześnie kosztem massy do której to się odnosi ukończyć we wszystkich szczegułach interes z JW. Niesiołowską, a nadewszystko aby otrzymać coś swobodnego w sukcesyi po JW. Izabelli Potockiej, lub ażeby ciż JWW. Potoccy własnym funduszem nie deportowali ciężarów, dla tego imieniem aktorow swoich oświadczył Exdywizyą majątku po Felixie oycu i Izabelli córce Potockich w Państwie Rossyjskim pozostałego, to jest Hrabstwa Rosi, excypując z tej kolei połowę Klucza Zakątkowskiego w Obwodzie Białostockim, z racyi że podnieleństwo dwóch córek Jana Potockiego dział tego Klucza czynionym bydź niemoże.” Z tej konkluzyi któż się nieprzekona, że JWW. Potoccy uproiektowali kosztem Generałowej Niesiołowskiej uspokoić swoich wierzycieli. Zapis Reformacyjno Zastawny na Hrabstwo Roskie Generałowej Niesiołowskiej posługujący, i za nim ciągła tegoż Hrabstwa possessya pierwszym jest od wszelkich Felixa Potockiego zawinięć, sporządzony wedle nauki prawa art. 1 i 2 z Rozd. 5 przyznany przed Sądem Głównym, dla wiadomości interessowanych do akt Ziemskich przeniesiony, od nastania aż dotąd w nieprzerwaney, dekretami utwierdzoney zostający exekucyi, wedle brzmienia swojego i wedle myśli praw wyżey cytowanych oczekunie zaskutecznienia, to jest odkładu całej summy wnioskowej i reformacyney, a bez odkładu tej summy iak sami JWW. Potoccy przyysć do possessyi Hrabstwa Rosi nie mają prawa, tak i poświęcać tego majątku na exdywizyą dla późniejszych kredytorow nie mogą. Odkrywszy przeto prawu przeciwnę zamiary JWW. Potockich Generałowa Niesiołowska one manifestuie i oświadcza że exdywizya Hrabstwa Roskiego nie pierwey nastąpić może, aż chyba po zaliczeniu iey wnioskowej z sowistością i za wyprawę w ogóle 950,000 złotych w sposobie zastawy prawnie obezpieczoney summy w gotowiznie, stosownie do prawa, oraz dokumentu reformacyjno zastawnego, że we właściwey iurydykcyi za pomówienie dokumentu reformacyjno zastawnego żądać będzie na zasadzie Kon. 1768 roku wolumenu 7 folio 707 ukarania. Jakowe oświadczenie iako plenipotent podpisuję. Dat. roku 1830 ianuaryi 4 dnia.

Ignacy Kalenkiewicz Kollegialny Sekretarz.

Wolno drukować 22 marca 1830. Michał Oczapowski Cenzor.

#### Uwiedomienie zegarskie.

1 Xiązka pod tytułem *Geometrya wykreslna etc. napisana dla użytku uczniow uniwersyteckich przez H. Rumbowicza w Wilnie 1829 roku* z przyczyny wielkiego nakładu a małej nader liczby prenumeratorow, częściami z druku w poszytach wychodzić będzie. Drugi z porządku inż gotowy poszyt mogą odebrać prenumeratorowie, za wydaniem na te osobnego rewersu. Po wyysciu z druku trzeciego poszytu cena, dla prenumerujących następnie, podwyższy się do rubli sr. sześciu: a po ukończeniu dzieła, exemplarz cały przedawany będzie po rubli ośm.

Wolno drukować. 27 marca 1830. Michał Oczapowski Cenzor.



Wilno dnia 28 Marca v. s. 1850 roku.

*Reparacya.*

1 Od Mińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż w mieście Bobruysku zamierzono wyreperować miejski ostrog, za sumę podług śmiety wyliczoną 695 rub. 50 kop. assygnacyami. Zaczem życzący podjąć się takowej reparacyi, zechcą przybyć na targi z prawnymi ewikcyami do Mińskiej Izby Skarbowey na terminy: pierwszy 22, drugi 23, trzeci 24 i dla przetargu 25 dnia miesiąca apryla teraźniejszego 1850 roku, gdzie za przybyciem objawione będą życzącym: kondycye, śmieta i plan. Marca 21 dnia 1850 roku.

Mińskiego Rządu Gubernialnego Sekretarz i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Stołańczalnik Siemienow.

*Oświadczenie.*

1 Oświadczenia imieniem WJXiędza Karola Ussakowskiego Proboszcza Mińskiego przeciwko WJP. Kalixtowi Karpowiczowi Regentowi i Adwokatowi sub-eliów Ptu Nowogrodzkiego oraz przeciwko JP. Marciniowi Rodziewiczowi w następujących wyrazach. Niżej na podpisie własnoręcznie wyrażony zażalam się przed Sądem i publicznością, iż w roku 1827 mca decembra 6 dnia WJP. Kalixt Karpowicz Regent Graniczny Powiatu Nowogrodzkiego zobowiązany będąc przezemnie do pilnowania i prowadzenia sprawy z WJP. Janem Raieckim byłym Sędzią Granicznym Nowogrodzkim na exdywizyi jego majątku Rudniki zwanego w Sądzie Głównym drugiego Departamentu w Grodnie odbywać się mającey. Zapotrzebował tenże WJP. Kalixt Karpowicz plenipotencyi. W tę porę gdy miałem trzy rublowego papieru, a nabywał się u mnie od kilku lat papier waloru czterdzieścia rubli wynoszący, przez P. Marcina Rodziewicza w mylnych widokach mimo chęci i zezwolenie moje zostawiony w Plebanii. Podpis mój na tymże papierze powierzyłem do napisania plenipotencyi; kiedy w późniejszej porze, nabyłem stosowny na plenipotencyą papier, wydany na czterdziesto rublowym blankiet czyli podpis mój, nieodwłócznie uzyskałem; kilkokrotnie samego W. Kalixta Karpowicza o-

bowiżywałem, aby mi był papier czterdziesto rublowy z podpisem moim zwrócony. Po upłynieniu blisko dwóch lat, miasto wrócenia mnie papieru czterdziesto rublowego z podpisem moim, oddał mi bez podpisu, tegoż waloru arkusz, ekzukując się, iakoby z moim podpisem papier czterdziesto rublowy zaginął, i w tym celu oświadczenie w roku 1829 7bra 4 dnia w Ziemstwie Powiatu Nowogrodzkiego do akt podał, wyrażając te słowa, „że WJX. Karol Ussakowski żadnych donacyow nie czynił, najmniejszego długu nikogo nie zaciągał, i nie nikomu winien nie jest w imieniu tegoż iako plenipotent zapewniam, i razem że żaden tranzakt prócz testamentu przez tegoż WJX. Ussakowskiego nigdy nikomu wydanym nie był i nie jest.” Chociaż W. Kalixt Karpowicz przez swój manifest zaręcza, iednak w czym rękę wzmieniony blankiet nayduje się, ten może i testament przez udanie podpisu ręki moiey zformować i na wzmienionym blankiecie uczyniwszy zapis testamentem utwierdzić. Takowy zapis albo dokument na blankiecie czterdziesto rublowym i przy nim mogący się zformować testament, iezeliby się kiedykolwiek okazał, za nieważny przed sądem i całą prześwietną publicznością ogłaszam a na W. Kalixta Karpowicza o zatracenie blankietu, i JP. Marcina Rodziewicza, który w mylney imaginacyi mimo wiedzy moiey zostawił w plebanii Mirskiej od ceny czterdzieścia rubli assygnacyjnych arkusz papieru manifestując się. Takowy manifest ręką mą własną podpisuję. Roku 1850 februaryi 2 dnia.

Xiędz Karol Ussakowski Pleban Mirski.

(M. P.)

Roku 1850 miesiąca lutego 6 dnia. Przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskiemu Powiatu Nowogrodzkiego stawiając osobicie W. Józef Parfianowicz Sędzia Graniczny Oszmianski, niniejsze oświadczenie skutkiem podanej prośby do akt podał.

Swiadczę Regent J. Płoński.

N. 27.

Wolno drukować, 24 marca 1850. Michał Oczapowski Cenzor.

*Ogłoszenia po raz 2gi i 3ci.**Podrady.*

2 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi, niniejszém wzywa życzących na targi w nim 14 i 15 dnia następującego męca apryla odbyć się mające; na dostawę dla I Dyrekyi robot Windańskiej Wodney Komunikacyi 2,000 płociennych worow, nieco nżywanych, z przyięciem taniey objawioney po 60 kopieiek miedzią za każdy ceny.

Sekretarza Pomocnik Masłow.

2 Ryzki Ekonomiczny Komitet drog komunikacyi niniejszém wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, na targi w nim 14, 15 i 16 dnia następnego męca apryla od-

być się mające, dla dostawy dla robot III Dyrekyi Windańskiej wodney komunikacyi 205 $\frac{1}{2}$  kubicznych sążni p'sku grubego na kondycyach, które przy tychże targach objawionemi bydź mają.

Sekretarza Pomocnik Masłow.

2 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi niniejszém wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami na targi w nim 14, 15 i 16 dnia następnego męca kwietnia odbyć się mające na oddanie dostawy, dla odsypow około fortkametskiej damby, do 1,000 kubicznych sążni dzikiego kamienia z przyięciem niżej objawioney za nie ceny po 100 rubli za sążeń. Jakowa dostawa i uskutecznić się po-

winna na warunkach, które przy tychże targach objawionemi bydź mają.

Sekretarza Pomocnik Masłów.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się iż z przyczyny objawienia przez obywatela Kosobudzkiego poniżenia cen na utrzymanie w tutejszej Gubernii w następnych trzech latach 22 pocztowych stacyi jako to: Trockiej, Jurborskiej, Rawdańskiej, Wilkijskiej, Kalwiowskiej, Janiszskiej, Meszkuckiej, Radziwiliskiej, Bubiowskiej, Łuknickiej, Berżańskiej, Telszewskiej, Smołgowskiej, Płastowskiej czyli Karoliskiej, Dowgielińskiej, Oszmiańskiej, Smorgońskiej, Żuprańskiej, Rukoynskiej, Kamiennie-Łohskiej, Wileńskiej, i Kowieńskiej. Na mocy przedpisania Litewskiego P. Woienego Gubernatora i Kawalera odbywać się będzie w Wileńskiej Izbie Skarbowej na te stacye, w kontraktowym czasie apryla toiest 24, terażniejszego roku przetarg; zaczęć życzący zechcą tam przybyć na oznaczony termin. Marca 22 dnia 1830 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Piotr Wolański.

### Przedaz.

2 W Powiecie Wileń. o dwie mile od Wilna, Scheda z Exdywizyi Zmieiowskiich w dobrach Biała Waka, z iedną włósciańską chatą, i z dwoma włokami ziemi, podaje się do przedania z wolney ręki. Informacyą o lokacyi z dekretu znaleźć można u niżej podpisaney, mieszkającej w domu Brackim Niemiecko Katolickim, pod N. 404 na przeciw Teatru do dnia 15 apryla a po tém w domu Każyńskiego przy teyże ulicy; w czasie od 7mej do 9tej godziny zrana i od 6tej wieczorem.

Marie Renaud.

Wolno drukować. Policmeyster Chrzastowski.

### Rozrachunek z Bankiem.

3 Rząd Pożyczkowego Banku Państwa obwieszcza PP. Obywateli: Mohilewskiej, Smoleńskiej i Witebskiej Gubernii, którzy w roku 1822 dla przekarmienia swych włóscian z summ Pożyczkowego Banku Państwa zaciągnęli pożyczkę na prawidłach 8-letnich pożyczek, iż terminy dla ostateczney wypłaty pożyczanych kapitałów z procentami nastąpią w bieżącym terażniejszym 1830 roku, i że każdy z nich obowiązany jest z pożyczoney przezeń summy uczynić z Bankiem w terażniejszym roku ostateczny rozrachunek.

Rządca Kancellaryi Jakub Fiedorowicz.

### Przedaz publiczna.

3 Od Witebskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie przedawany z publicznego aukcyjnego targu, znajdujący się w mieście Połocku, należący do wiedzy tey Izby, dom murowany dwupiętrowy, oceniony 2,000 rubli assyg. w którym mieści się apteka, oraz apteczne medykamenta wedle taxy Rządowej, tudzież materiały, instrumenta i naczynia drewniane, żelazne i miedziane, wszystkiego na summę 4,577 rubli 32<sup>5</sup>/<sub>8</sub> kopieyki; o terminach zaś targow będzie osobne obwieszczenie.

Sekretarz Bachałowicz.

### Dzierżawa domow.

3 Z powodu nie iawienia się ambientów, w ogłoszonych uprzednio terminach do licytacji, dla wzięcia z dnia 25 nadchodzącego męca apryla w arędowną dzierżawę domow, w mieście Wilnie Daniela Bukszy, przy ulicy Wileńskiej pod NN. 408 i 703, i Winnickiego przy ulicy Sto-Stefańskiej pod N. 1,225 położonych. Magistrat Wileński do licytacji, dla oddania tychże domow Bukszy i Winnickiego, a także domow Kabassewicza pod N. 558, i Jochelsonów pod N. 567 na Zarzeczu, oraz Mowszy Aronowicza Joffe na Snipiskach sytuowanych, termina 28, 29 i 31 terażniejszego męca marca przeznaczył, i dla tego przez niniejszą awizacyą ambientów, dla wzięcia pomienionych domow waręde, na oznaczone termina do Magistratu wzywa. Roku 1830 marca 21 dnia.

Adam Gołowski P. Burmistrz.

Regent Degutowicz.

### Ostrzeżenie.

3 WJX. Cezary Kozłowski będąc Kommissarzem Zgromadzenia XX. Kanonikow Regularnych od Pokuty, obrał za plenipotentą do interessow tegoż Zgromadzenia WJP. Michała Chreptowicza Adwokata Sądu Głgo Wilensk. Lecz gdy dopiero X. Kozłowski przestał bydź Kommissarzem, tém samém i czynność plenipotentą W. Chreptowicza ustała. Zatem iesli by kto miał iakie interessa, nie iuż do W. Chreptowicza, ale do X. Grzegorza Łukaszewicza Prokuratora spraw Proboszcza Zarzecznego Wilengo zgłaszać się raczy.

X. Grzegorz Łukaszewicz Proboszcz Zarzeczny Jeneralny Prokurator Causarum Zgromadzenia XX. Kanonikow Regularnych od Pokuty.

Dozwala się drukować, Wilno 1829 d. 9 listop. Cenz. L. Borowski.

### Donajęcia.

3 W domu Lieniewiczów pod N. 69 jest do najęcia mieszkanie na drugim piętrze na samym rogu położone, iedną stroną na ulicę Sawicz wychodzące, a drugą stroną na plac i ulicę Zamkową. Ktoby życzył sobie nająć to mieszkanie, udać się zechce do W. Romanowskiego, w témże domu mieszkającego. Termin do przyszłego S. Jerzego kontrakt może bydź wydany na rok lub na trzy lata.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Obwieszcza się niniejszym, iż będący w roku zeszłym 1829 Brzeskiemi 3ciey Gildy Kupcami Star. Chaim Padwa i Mordko Adler, na terażniejszy 1830 rok z tegoż kupiectwa wypisali się.

Ratman Wyszynski.

### Przedaz Domu.

4 Dom JW. Barona Rozeña na przedmieściu Pohulance zawierający 6 pokoiów ze stancyą dla ludzi, angielską kuchnią, spiżarnią, praczarnią, składem, stajnią i dwiema wozowniami, lodownią, z ogrodami fruktowym i warzywnym; słowem ze wszystkimi wygodami, iakie tylko w gospodarstwie potrzebne, przedaje się na wieczność za bardzo pomierną cenę.

Wolno drukować. Policmeyster Podpółkownik Chrzastowski.